

ספור ומשל לפרשת שלח

ספורים קטנים על אנשים גדולים לפרשת שלח

"וישב מתור הארץ..." (י"ג כ"ה).

בזמן העלייה הרביעית לארץ ישראל עלו יהודים רבים, בהם גם רבנים גאונים ויהודים יראים ושלמים. רבים נשארו לגור בארץ הקדש על אף הקשיים הרבים. בין הגאונים שנשארו בפולין היה הגאון המפורסם, מחולל למוד הדף היומי, רבי יהודה מאיר שפירא זצוק"ל, אב"ד ורב לובלין וראש ישיבת חכמי לובלין.

שאלו את רבינו מדוע אינו מצטרף לעולים לארץ, לפחות לבקור. ענה רבי מאיר: "אמנם כדי לעלות לארץ ישראל יש בי עדין הכח. מנין אקח את הכח ואת העז לשוב משם? וכי נקל הדבר לעזב את ארץ ישראל ולשוב חזרה לארץ העמים?"

"ונסלח לכל עדת בני ישראל" (ט"ו כ"ו).

פעם בליל יום כפור בתפלת כל נדרי שמע רבי זושא מאניפולי זיע"א בבית מדרשו נגון משובב לב שזמר בעל התפלה על המלים "ונסלח לכל עדת בני ישראל". התפעל רבי זושא ביותר, פרש שתי ידיו הקדושות כלפי מעלה ואמר: "רבוננו של עולם, אלו לא חטאו בני ישראל, מהיכן היו שרים בפניך 'ונסלח' יפה שכזה?" (מנורת זהב).

"למען תזכרו" (ט"ו מ').

כאשר גר מרן בעל היחדושי הרי"ם זצוק"ל זיע"א בוארשע, קרה שביום חל עשה סעודה גדולה, הזמין את כל מקורביו, לבש בגדי שבת וישב בשמחה גדולה אצל השלחן.

הדבר היה לפלא גדול בעיני כל המסבים והם שאלו את הרבי על כך. השיב להם ואמר: "בילדותי הייתי אצל הרה"ק המגיד מקוזניץ זיע"א (פידוע, היחדושי הרי"ם זיע"א נתגדל אצל המגיד בשנות ילדותו והיה במחצתו שנים מספר). בו בזמן התארחו אצל המגיד הקדוש כמה צדיקים וחסידים. המגיד זיע"א שאלם פשוט בתוספות מסים במסכת בבא מציעא, ואף אחד לא ענה תשובה.

"באותו רגע", המשיך לספר היחדושי הרי"ם, "קפצתי ואמרתי פרוש על דברי התוספות. התשובה הייתה נכונה אך המגיד סטר לי על לחיי ואמר לי: כשפלים שותקים ולא יודעים, לא קופצים ואומרים (החסידים

ארגון נוער פרחי הדגל

להאדרת ערכי תורה ויהדות בקרב שכבות הנוער

רח' פרס 5 ת.ד. 5130 ירושלים | טל: 02-5001561 | פקס: 02-5384236 | 100@pirchei.org.il

ארגון נוער ארצי

412/21

בס"ד

ספרו שְׁסֵטֶר לוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִפְגַע מֵעֵין רַע). מֵאוֹתוֹ רָגַע וְאֵילָף שְׁכַחְתִּי אֶת הַפֶּשֶׁט שֶׁל דְּבָרֵי הַתּוֹסֵפוֹת וּבְשׁוֹם אֲפֹן שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִכְלַתִּי לְהִזְכֵּר בְּפְרוֹשׁ עַד עֶצֶם הַיּוֹם! וְהִנֵּה הַיּוֹם נִזְכַּרְתִּי בְּפְרוֹשׁ עַל הַתּוֹסֵפוֹת וְלָכֵן עוֹרָף אֲנִי סְעוּדָה זוֹ"י. (הַמְּאֹר הַגְּדוֹל).

"למען תזכרו" (ט"ו מ").

כְּאֲשֶׁר הָיָה הַרְה"ק רַבֵּי שְׁמֹחָה יְהוּדָה בּוֹנֵם מִפְּשִׁיחָא זִי"ע יֶלֶד קֶטָן, הִגִּיעַ יְהוּדֵי לְבַיִת אָבִיו, הַמְּגִיד מְוֹאִיסָלָאוּ זצ"ל, וְשׁוֹחַח עִמּוֹ בְּדְבָרֵי תּוֹרָה. בְּתוֹךְ הַדְּבָרִים אָמַר הָאוֹרַח לְמַגִּיד כִּי כִּבֵּר לְמַד הוּא אֶת כָּל הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת בְּאֵר הַיֵּטֵב. לְפִתְעַ נִכְנַס לְחֹדֶר הַיֶּלֶד שְׁמֹחָה בּוֹנֵם. אָמַר לוֹ אָבִיו בְּבְדִיחוּתָא: "אַתָּה רוֹאָה? הִיְהוּדֵי הָאוֹרַח מְסַפֵּר שֶׁכִּבֵּר לְמַד אֶת כָּל תְּרִי"ג מְצוּוֹת הַיֵּטֵב, וְאֵלּוּ אַתָּה, בְּנֵי הַיֶּקָר, לֹא הִתְחַלַּתְּ לְלַמֵּד מִתְּרִי"ג מְצוּוֹת מְאוּמָה!"

הַרִים הַיֶּלֶד שְׁמֹחָה בּוֹנֵם אֶת פְּתִילֵי צִיצִיּוֹתָיו, הִרְאָם לְאָבִיו וְאָמַר לוֹ: "כָּעַת אֲנִי עֹדֵן יֶלֶד קֶטָן וְלַעַת עֵתָה אֲנִי מְקַיֵּם אֶת כָּל הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת לְפָרְטִיָּהוּ וְדִקְדוּקָיָהוּ עַל יְדֵי מְצוֹת הַצִּיצִית!"

"אני ה' אלקיכם... אני ה' אלקיכם" (ט"ו מ"א).

בְּהִיּוֹת רַבֵּי שְׁנִיאֹר זְלָמֵן מְלַאדֵי בְּעַל הַתְּנִיָּא זִי"ע יֶלֶד קֶטָן, נִשְׁאַל פְּעַם: "הֵיכֵן יֵשׁ בְּתוֹרָה פְּסוּק שֶׁמִּתְחִיל וּמְסֻתִימֵם בְּאוֹתָן מְלִים?"

הַשִּׁיב מֵיָד: "הֵיכֵן שְׁמֹשָׁה רַבִּינוּ לֹא אָמַר אָמֵת..."

נִדְּהָמוּ הַשׁוֹמְעִים מִהַתְּשׁוּבָה וְלֹא נִרְדּוּ לְסוּף דְּעֵתוֹ שֶׁל הַיֶּלֶד. הַמְּשִׁיף בְּעַל הַתְּנִיָּא וְהַסְּבִיר לָהֶם: "הַפְּסוּק הַזֶּה, מִפְּרֻשַׁת צִיצִית, מִתְּחִיל וּמְסֻתִימֵם בְּמְלִים 'אֲנִי ה' אֱלֹקֵיכֶם'. כְּשֶׁאָנוּ אוֹמְרִים פְּרֻשַׁת צִיצִית בְּתַפְלָה, אָנוּ מְסִימִים בְּתַבַּת 'אָמֵת', וְאֵלּוּ מֹשֶׁה רַבִּינוּ לֹא אָמַר כָּעַת אֶת תַּבַּת 'אָמֵת'!" (יְבִית הַרְבִּי)

מְרַפֵּז הַהֲדָרָכָה